

16 И върна сичките имѡщества, при все това върна (и) Лота средникатъ си, и имѡществата мѡ, а тоще и женыте, и людѣте.

17 И излѣзна царь Годомскій къ срътенѣ мѡ, като се върна послѣ ѿ разоренїето на-Ходол-логемора, и на-царовете цѡто вѣха съ него, въ долината Гавинска, сирѣчь долината царева.

18 И Мелхиседекъ царь Галимскій, изнесе хлѣкъ и вїно: и вѣше священникъ на-Бога Всевышнаго.

19 И благослови го, и рече: благословенъ Аврамъ ѿ Бога Всевышнаго, Който создаде некто и земята:

20 И благословенъ Богъ Всевышній, Който предаде неприателиа твоя на-ржката ти. И (Аврамъ) мѡ даде десетокъ ѿ сичко.

21 И рече царь Годомскій на Аврама: дай ми человекыте, а иманїа земи за себеси.

22 А Аврамъ рече на царькаты Годомскій: азъ вдигнахъ ржката ми камъ Госпеда, Бога Всевышнаго, Който создаде некто и земята,

23 Че не ще да земемъ ѿ сичките твои оскени (нѣща), ѿ кончець дори до ремикъ сапожнїй, за да не речешъ: азъ шогатихъ Аврама:

24 Шсвѣнкъ самш онова, което изадоха юнацыте, и (шсвѣнкъ) дѣлажтъ на-человекыте кѡнто дойдоха заеднѡ съзъ мене, Анеръ, Бсхоль, и Мамврий: тїа нека зематъ дѣлажтъ свой.

ГЛАВА Ё.

(Богъ повторява обѣщанїа Си камъ Аврама. Жертва Аврамова.)

ПОСЛѣ ѿ тїа нѣща, кыде слово Господне камъ Аврама во видѣнїе, и гогореше: не койса